

[Jens Peter Jensen (Sorø amt).]

holdes, indtil problemerne omkring de generelle lukketider er behandlet i den kommission, som ministeren har varslet nedsat. Jeg mener, at dette er sagligt rigtigt, og at det tillige er udtryk for politisk realitetssans.

Blandt de øvrige ændringsforslag glæder jeg mig særlig over nr. 3, der tilsigter at skabe mulighed for distribution af aviser i videst muligt omfang. Det er jo ikke ukendt for det høje ting, at dagspressen i disse år har store vanskeligheder at slås med, og til dem hører problemerne med distributionen af aviser. Ændringsforslaget rummer en vis lettelse på dette punkt, og jeg takker den højtærede minister for imødekommenhed her.

Lad mig gøre disse slutbemærkninger: det er helt forkert, hvis nogen tror, det er rimeligt at lade dette lovforslags vedtagelse ledsage af ordene: alt skal være, som det er, og blive, som det var. I virkeligheden sker der betydningsfulde forandringer, der følger en udvikling op, som er i gang. Man kan naturligvis mene at det er politikeres opgave at sætte de pilekviste, hvorefter den fremtidige plovfure skal trækkes, men det er lovgiverens opgave at skabe et samspil mellem mange faktorer, der gør det muligt at befordre en rolig og harmonisk udvikling. Det kan godt være, at der er fremtidsmusik i kravene om vidtgående forandringer i åbningstiderne eller i simpelt hen at ophæve lukkeloven, men tiden er ikke moden til sådanne skridt. Jeg ville anse det for ulykkeligt, hvis der gennemførtes en lovgivning, som ville blive mødt med uvilje, ja, forbitrelse hos store dele af de kredse, lovgivningen vedrører.

Den højtærede handelsminister bebuder nedsættelsen af en kommission til behandling af de mange samfundsmæssige, sociale og erhvervsmæssige problemer, der er knyttet til hele det tema, som denne lovgivning vedrører. Af det omfattende materiale, som er tilgæet folketingsudvalget, fremgår, at der er mange forhold at tage i betragtning, og at disse fortjener en mere dybtgående behand-

ling end den, som et folketingsudvalg er i stand til at foretage. Derfor kan jeg støtte tanken om en kommissionsbehandling.

Det er ikke mit ønske, at der skal være tale om en begravelseskommission, men de mennesker, som skal udføre kommissionsarbejdet, må have en rimelig tid til deres arbejde. Det udelukker ikke, at kommissionen kan afgive sin betænkning i flere på hinanden følgende led. Jeg kunne godt ønske, at kommissionen i første omgang koncentrerer sig om forholdene vedrørende specielle butikstyper og brancher, der måske har særlige behov vedrørende åbningstiden, som kan søges imødekommet, uden at man krænker berettigede interesser.

Tidsfaktoren kan blive et meget væsentligt element i kommissionsarbejdet. Må jeg i denne henseende pege på erfaringerne fra næringslovkommissionen. Her begyndte arbejdet under voldsomme meningsbrydninger, men som tiden gik, forsvandt de fleste modsætninger, og man nåede frem til et godt resultat med bred tilslutning på alle afgørende områder.

Sådan vil det sikkert også komme til at forme sig i sagen med lukkelovgivningen. Folk med politisk fornemmelse vil komme til at erkende, at de mennesker, som har sat afgørende præg på det lovforslag, som nu foreligger, har gjort liberaliseringstankerne en større tjeneste end de, der har stillet yderliggående krav. I politik gælder det nemlig, at det er vigtigere at formidle end at provokere, selv om det sidste i tidens ånd måske er nok så taknemligt.

Den højtærede handelsminister kan vel i denne sag siges at være startet som lidt i retning af en provo for at slutte som formidler. Det har været en interessant proces at iagttage, og jeg vil yde ministeren min kompliment for blandingen af dristighed, saglig indsigt og politisk realitetssans.

Ministeren lægger nu navn til en lovgivning, der er meget mere perspektiv i, end han selv en overgang troede. Jeg er glad for, at vi kan slutte arbejdet med lukkelovssagen med så bred politisk tilslutning til resul-